

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ζ' Αριθ. 714-86=628

Ίδιοκτήτης - Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 13 Ιανουαρίου 1930

ΜΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΕΝΑΣ ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΣ

Πειραιεύς 2-1-1930 (Γαχυδρομικῶ)

Ο Συνδυασμός τῶν Γερκοβοιστινῶν Ἡπειροῦ ἐπινηγύρισε χθὲς τὴν πανηγυρικὴν ἀθώωσιν τοῦ Γενικοῦ τοῦ Γερκοβοιστινῶν κ. Ζήση Ζώτου ὑπὸ τοῦ ἀμελίου ἀμελείου Ἀθηνῶν. Ἐκτετατικῶς προτάσσας τοῦ Προέδρου κ. Σωτ. Ἀντωνιάδου τὸ δικητορικὸν Συμβούλιον παρέθεσε γεῦμα εἰς πάντας τοὺς ἐν Ἀθῆναις καὶ Ἡπειροῖς Γερκοβοιστινοὺς καὶ ἐκάλεσεν ἀντιπροσωπεύειν ὅλων τῶν ἐν Ἡπειροῖς Ἡπειρωτικῶν Ἀδελφότητων τὸ Προεδρεῖον τοῦ ἐν Ἡπειροῖς Ἡπειρωτικοῦ Συνδέσμου, τὸ Προεδρεῖον τοῦ Ἐπαγγελματικῆς Ἐπιμελητηρίου Ἡπειρωτικῆς καὶ πολλοὺς Ἡπειρωτικοὺς πρῶτους καὶ ἑταίρους.

Πρῶτος ἦγειρε πρῶτος ὁ κ. Σωτήριος Ἀντωνιάδης Πρόεδρος τῆς Γερκοβοιστινῆς, ἐπειτα ὁ κ. Γ. Μαντσοῦλος, Πρόεδρος τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Συνδέσμου Ἡπειρωτικῆς καὶ μετ' αὐτὸν οἱ κ. κ. Ἀλκ. Αὐλῆς Βουλευτῆς, Ἀλέξ. Πικροχρήστου (Μεθόδεξης), Βασ. Ἐξάρχης (Ἀβδανῆς), Βασ. Στάματιος (Σκουτίστης) καὶ ὁ κ. Γεώργ. Πλατανιώτης (Πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματ. Ἐπιμελητηρίου Ἡπειρωτικῆς) ὅσοι ἐξῆλθον τὴν ἑλληνικὴν Δικαιοσύνην καὶ συνεχάρησαν τὸν ἀθωωθέντα διὰ τὴν δικαιοσύνην τοῦ καὶ τὸν συνήγορόν του, ὁ δὲ, ἔχων μόνον τὴν ἀλήθειαν βροχθὼν, ἐπάλαινε κατὰ (8) παλαιῶν Δικηγόρων καὶ ἐπιστημονικῶν κορυφῶν οἱ ὅποιοι ὑπεστήριξαν τὸ Ἀνθρώπινον, τὴν Πολιτικὴν ἀγωγὴν καὶ τοὺς καταδικασθέντας ἐτέρους δὲ κατηγορουμένους εἰς βετὴ φυλάκισιν καὶ ἐξορίαν. — Μετὰ τὴν ἀντιπάλων Δικηγόρων ἦσαν καὶ οἱ κ. κ. Ρωμανός, τῶς Εἰσαγγελεὺς Ἐφετών, ὁ κ. Γερκοβοιστῆς τῶς Εἰσαγγελεὺς Ἐφετών, ὁ κ. Ἀ. Τσέλιος τῶς Εἰσαγγελεὺς Ἐφετών καὶ ῥπουργός Ἐσωτερικῶν ὁ κ. Ν. μ. Σύμβουλος τοῦ ῥπουργείου Οἰκονομικῶν ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Δημοσίου κλπ. δικασταὶ νομικοί.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω προ-

πύσεις ἐλάβε τὸν λόγον ὁ ἐκτετατικὸς κ. Δημ. Ζώ- τος ὁ τῶς γινώσκων διὰ τὴν Ἡπειρωτικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν τοῦ ὄρου καὶ εἰπε μετὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτὴν εὐχλωτὴν περίπτωσιν ἐξῆς:

« Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. — Αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἐμὴ ἐντολή. — Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς. » Καὶ ποῦς δὲν ξέρει τὰ ἀγαπᾶται αὐτὰ λόγια τοῦ Θεανθρώπου, ποῦς εἶδε τὸ φῶς τῆς ζωῆς μετὰ σὲ μιὰ ταπεινὴ φάνη ἀλόγων, γὰρ νὰ ἀέλη ἀργότερα τὸν Γολγοθᾶν μετὰ τὸν Σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου ὑπὸ τοῦ ἀκαταμάχητου τοῦ ἄρρου ὁλοῦ;

Αὐτὰ τὰ θεῖα λόγια περιλαμβάνονται εἰς τοὺς ἱερὰς σκοποὺς τῆς μικρῆς μας Ἀδελφότητος τῶν Γερκοβοιστινῶν Ἡπειροῦ, ποῦ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς κλάδους τοῦτε τῆς ἀφῆλτου καὶ περὶ τῶν Δένδρων ποῦ λέγεται « Ἡπειρωτικὸς Σύνδεσμος Πειραιῶς ». — Τῇ μικρῇ, μας μὲν εἰς ὅσον καὶ δύναμιν Ἀδελφότητος, τῇ μεγάλῃ ὅμως εἰς ἀρετὰς καὶ αἰσθήματα. —

Ἡ σημερινὴ μας συγκέντρωσις, τὸ σημερινὸν μας γεῦμα, ἡ ἀποφύνη μας Γερκοβοιστινῆ χαρὰ εἶναι ἐκ δῆλως εἰς ὅσον ἀπὸ τὰ ἱερώτερα αἰσθήματα τῆς Οργανώσεως, μας αὐτῇ, ἡ ὁποία ἔχει τὴν εὐτυχίαν νὰ προεδρευῆται ἀπὸ τὴν ἐνάρετον καὶ γενικῶς σεβαστὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Σωτ. Ἀντωνιάδου, τοῦ διοργανωτοῦ τῆς ὁδοῦ καὶ χαριόσυνης αὐτῇ: τελετῇ. — Καὶ τὸ αἰσθημα αὐτὸ εἶναι ἡ ἀνθρωπίνη συμπάθεια, τὴν ὁποῖον καλοῦσιν ποιητῆς ὀνόμασε **Χρυσὸν κλειδί τῆς καρδιᾶς**.

Νὰ, γὰρ λάμψει στὰ μάτια μας τὸ φῶς τῆς ψυχῆς μας, τὸ φῶς τῆς ἀγάπης, τὸ φῶς τῆς ἀδελφότητος. —

Νὰ, γὰρ καλέσαμε καὶ οὐ τοῦ καλοῦς μας φίλους, τοὺς λίγους μὲν τῶς ἐκτετατικῆς, — γὰρ νὰ λάβετε μέρος στὸ σεμνὸν μας πανηγύρι. Γὰρ νὰ συμμερισθῆτε τὴν ἀνείλωτη εὐτυχία μας. — Γὰρ νὰ δυναμώσετε μετὰ τὴν εὐγένειαν καὶ τὰ διαμάντια τῆς χρυσῆς σας καρδιᾶς τὴν λάμψην τῆς φωτοχαρᾶς μας. — Τὸν λόγον τοῦ ξεχειλίσματος τῆς εὐφροσύνης μας τὸν γνωρίζομεν ὅλοι. —

Ἐνὰ πῶς εἶνα καταραμένο πρῶτὸ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου μας ξεκινώντας ἀπὸ πάντα, γὰρ τὴν τίμια δουλειὰ του ἔπρεπε στὰ χέρια τῆς Καταδωξέως τῶν κακοῦργων καὶ σύβηκε μετὰ ἀτάλῃ καὶ συγκίνηση στὸν ὑγρὸ τάφο μιᾶς φυλακῆς. — Γιατί; — Ἄς ὁφεται ὁ δικαίος πατέρας του, ὁ ἀγαθὸς Ἡπειρωτὴς δάσκαλος ποῦ δίδε καὶ

αὐτὸν καὶ ὅλους μας σεβασμὸν ἀπεριόριστον πρὸς τοὺς ἀνωτέρους. ὑποταγὴν τυφλὴν εἰς τοὺς προϊστάμενους. — Ἄς ὁφεται ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Κοινωνία ποῦ ἐνομιμοποίησαν αὐτὴν τὴν διδασχὴν χωρὶς νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὑπάρχουν καὶ ὑπολάνθανοις ἀτιμίας καὶ ἐγκληνατικότητος προϊστάμενοι καὶ ἀνώτεροι. — Χάρις εἰς τὴν εὐπιστίαν του καὶ τὴν εὐλάβειαν πρὸς τοὺς Προϊσταμένους ἐτόλμησαν νὰ τὸν χαρακτήρισουν οἱ ἀλιτῆροι ἐγκληματιᾶν. Τοῦ κάκου ὁ ψυχικὸς σπαραγμὸς, τὸ μύρο δάκρυ, οἱ λυγμοὶ τοῦ θυμῶτος. — Ἐπεκράτησε τὸ ψεῦδος. Τὰ χεῖλη τῶν πραγματικῶν ἐγκληματιῶν ἐδάμπτωσαν τὴν ἀλήθειαν. —

Ἄλλ' ὁ ἀθάνατος Σοφοκλῆς εἶπε πῶς « **Τὸ ψεῦδος οὐδέποτε ζῇ διὰ νύ γερύσει** ».

Κί' ἕνας Ἀγγλὸς σ' ὁφός ἔγραψεν. « **Ἡ ἀλήθεια ὅπως ὁ ἥλιος σκοτίζεται καὶ ποτε, ἀλλ' ὅπως ὁ ἥλιος γὰρ λίγον μόνον καίει** ». —

Καὶ πράγματι δὲν ἔζησε πολὺ τὸ ψέμμα καὶ πράγματι γὰρ λίγον καιρὸ μόνον σκοτίσθηκε ἡ ἀλήθεια. — Κί' ὅσοι ἀπ' τὸ φοικῶδες ὄνειρον μᾶς ἀπέραντες νύχτας, ἡ ὁποία διήρκεσε 10 ὁλοκλήρους μῆνας γλυτοχάρσας ἡ χαρούμενη Αὐγούλα καὶ τὸ κακὸ ὄνειρον ἔσβησε καὶ χάθηκε. — Τῷ βῆσεν ἡ ἀπόφασιν (5) Ἑλλήνων τιμῶν Δικαστῶν.

Δὲν ἄργησαν νὰ καταλάβω μετὰ λίγα ἀπλὰ λόγια ποῦ εἶναι οἱ ἐνοχοὶ καὶ ποῦς ὁ ἰθὺς ἀφ' ὅπου γράφει σὲ κάποιον τοῦ βιβλίου ὁ τραγικὸς τῆς Ἀρχαιότητος Αἰσχύλος. — « **Ἀπλὰ γὰρ ἐστὶ τῆς ἀληθείας ἐπὶ** ». —

Ἡ Δικαιοσύνη δὲ τὴν ὁποῖαν ὁ Στωμαρπρίν εἶπεν ὅτι « **εἶναι τὸ φῶς ἐνός ἔθνους καὶ πεινᾷ πάντοτε δι' αὐτὸ** » ἔσωσε τὴν τιμὴν τοῦ τιμίου χωριοῦ μας καὶ ἀνέστησε τὸν ἀδικα καὶ ἀνάληντα φαφέντα σὲς φηλακὲς μάρτυρα ἐὼς συγκλονιστικὸν μαρτυρίου.

Ἄν πιστέψωμε τὸν ὁλόλαμπρο ἥλιο τῆς Παγκοσμίου Σοφίας τὸν Σωκράτη, ὁ ὁποῖος εἶπεν, ὅτι **τέσσαρα πράγματα πρέπει νὰ ἔχη ὁ δικαστής: Ν' ἀκούῃ εὐμενῶς, Ν' ἀπνιγᾷ συνετῶς, νὰ σκέπτεται σοβαρῶς καὶ ν' ἀποφασίζῃ ἀμερόληπτως** » Τότε ὅσοι παρὰ τὸν λουθησάμε τὴν τελευταίαν πράξιν τῆς τραγωδίας τοῦ Γενικοῦ μας Γραμματέως τὴν παιχθεῖσαν εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ ἡμελίου Ἐφετερίου Ἀθηνῶν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι οἱ κ. κ. Δικασταὶ τοῦ ἀθῶου εἶχον ὅλας αὐτὰς τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἐδεῖξιν. Ἐσπασαν τὰ σίδηρα τῆς φυλακῆς καὶ νάτος ὁ λυτρωθεὶς Δεσμώτης κοντὰ μας πάλι λευκὸς καὶ πᾶναινος Καὶ ἡμεῖς ὅλοι οἱ ὅποιοι ἀγαπήσαμε πάντοτε τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην διὰ τὰ ὅτι καὶ ὁ μεγάλος τῆς

Ἀρχαιότητος Ρήτωρ ὁ Δημοσθένης εἶπεν « **ὅτι ὑπάρχει ἐντὸς μας κατ' εἰκόνα Θεοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην** ». —

Ἡμεῖς οἱ ὅποιοι ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἐμάθαμε τὸ ἀθάνατον « **Μηδενὶ συμφορᾶν ὀνειδίσεις Κοινὴ γὰρ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ὅρατον** ». —

Ἡμεῖς οἱ ὅποιοι δὲν ἐλησμονήσαμε ποτε ὅτι ἡ εὐτυχία μας εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς συμπαθείας τὰς ὁποίας εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ ἐμπνεύσωμεν καὶ Ἡμεῖς τέλος οἱ ὅποιοι πιστεύομεν ὡς δόγμα ὅτι ὁ Χάρλιτ γράφει κάπου, ὅτι **ὅταν συμμερίζωται καὶ ἄλλοι τὰς θλίψεις μας ἔχομεν ὀλιγωτέρας καὶ ὅταν συμμερίζονται καὶ ἄλλοι τὴν χαρὰν μας ἔχομεν περισσοτέρας**, ἡμεῖς λέγω καὶ συνεπαθήσαμεν καὶ συνεπονέσαμεν τὸν ἀδίκως μαρτυρησάντα καὶ ἡ χαρὰ μας ὑπερέβαλε τὴν χαρὰν του, ὅταν οἱ Δικασταὶ τοῦ ἔθεσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸν ἀμάρταντον καὶ ἀκτινοδόλον στέφανον τῆς **Ἡπηνυρικῆς ἀνωότητος**.

Ὁ Ναπολεὼν κατὰ τὰς Στιγμάς τῆς δοκιμασίας του εἰς τὸ πικρὴ νησί τῆς ἔξορας εἶπε συντετριμμένος καὶ τὰ τοὺς ἱστοριογράφους του: « **Τὸ κρῖμα. Ὅταν ἦμουν εὐτυχὴς ἐνόμιζα ὅτι ἐγνώριζον τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἐπέπρωον νὰ τοὺς μάθω μόνον ἐν τῇ ὀνυσυχῇ** ». —

Ἀλήθεια πόσοι ἀνθρώποι ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων δὲν ἐπανελάβον καὶ δὲν ἐπαναλαμβάνουν τοὺς πικροὺς αὐτοὺς λόγους κάθε μέρα! Ὁ Γεν. Γραμματεὺς δὲς τοῦ Συνδέσμου μας δὲν ἔχει λόγους νὰ ἐκδηλώσῃ καμμίαν πικρίαν. Τούναντιον μάλιστα. Ἀκούετε τί διαβάσω ἐγὼ αὐτὴ τὴν στιγμὴν ὅτ' αὐτὸς δακρυσμένον τοῦ μάτια:

« Χωριανοί μου, συμπατριῶτες φίλοι προστάται μου. — Εἶμαι βαθύτατα συγκινημένος καὶ πάντοτε εὐγνώμων πρὸς ὅλους σας γὰρ ἡ ψυχὴ σας με συντρόφευε καὶ στὴν δυστυχίαν ὅπως καὶ στὴν εὐτυχίαν! Μετὰ τὴν πεποδησιν ὅτι τὸ αἰσθημα αὐτὸ τῆς συμπάθειας καὶ τῆς ἀλληλεγγύης δὲν θὰ σβῆσιν ποτε ἀπὸ τὴν ψυχὴν ὅλων ἡμῶν τῶν εὐφραينوμένων τὴν σεμνὴν ταύτην στιγμὴν, οὐδὲ παρακαλῶ, ὅπως ὑψώσωμεν τὸ κύπελλον καὶ πίωμεν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης καὶ ὑπὲρ τῆς Λαοκρατίας μας Γερκοβοιστίας, εὐχρηθῶμεν δὲ νὰ μπορέσωμεν ἡ ἀγάπη μας καὶ ἡ υποστήριξις μας νὰ κλείσωμεν γλῆφον τὴν ματωμένην βαθεῖαν πληγὴν τοῦ Γενικοῦ μας Γραμματέως. —

Τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ κ. Ζώτου ἐκάλυψεν χειροκροτήματα καὶ ἤρρισε τὸ πικρὸν τῶν Ἡπειρωτικῶν ὀργάνων καὶ ὁ χορὸς.

